

rozhodnutí to pro jeho vyživovací a zaopatřovací povinnost směrodatno, vždyť objem jeho povinnosti nebyl určen v řízení nesporném, nýbrž rozsudkem, a nemohl býti též změněn v řízení mimosporném, nýbrž, jak bylo již rozhodnuto usnesením nejv. s. ze dne 17. listopadu 1927 č. j. R F 970/27, jen rozsudkem.

Usnesení soudu poručenského o způsobu dalšího vychování nemanželského dítěte, zejména o tom, zda má se věnovati studiím čili nic, víže sice poručníka, matku dítěte a i nezletilého samého, nikoli však otce, jenž není účastníkem řízení nesporného a má vůči dítěti v podstatě postavení dlužníka, jehož povinnost byla v tomto případě pravoplatně určena rozsudkem a jen opětovným rozsudkem může býti změněna.

Poněvadž vyučení zámečnictví poskytuje 18letému, nyní již 20letému nezletilci dostatečný zdroj obživy, a majetkové poměry otcovy se nezlepšily, nýbrž naopak značně zhoršily, není odůvodněno, jak správně již uznaly nižší soudy, zvýšiti vyživovací povinnost otcovu, a nemohlo proto dovolání míti úspěch.

Rozhodnutí nejv. soudu ze dne 7. dubna 1933
č. j. R v 1804/31/1. Dr. Jar. Koutník.

Lze společníka veřejné obchodní společnosti (čl. 85 a násl. obch. zák.), jehož jména užito ve znění firmy s následujícím dodatkem »a spol.«, považovati někdy i za pouhého figuranta beze všech společenských práv, když společník ten jest obdařen jménem, které v obchodním styku nabylo zvuku?

Námitkám firmy »Prokop Skorkovský a syn«, podaným proti zamýšlené protokolaci firmy »Skorkovský a spol. v Humpolci«, krajský soud v K. H. nevyhověl.

Rovněž vrch. soud v P. nevyhověl stížnosti firmy Prokop Sk. a syn, přes to, že uváděla, že podobné znění povede k omylům při poštovní dopravě, ježto firem podobného znění jest v Humpolci více, že jeden společník (Skorkovský) jest osobou nastrčenou, která se v obchodu vůbec nezúčastní, a že dostává od žalované firmy určitý paušál bez povinnosti ke konání nějaké obchodní činnosti, k níž nemá ani potřebných schopností. Nejv. s. po opětovém provedení nového šetření, zejména i u úřadu živnostenského a po slyšení svědků dovolacímu rekursu nevyhověl z těchto důvodů:

Podle § 46 zákona z 19. června 1931 číslo 100 Sb. z. a n. může býti proti usnesení vyššího soudu, jímž bylo potvrzeno usnesení soudu první stolice, podán rekurs k nejvyššímu soudu jen pro nezákonnost, zřejmý rozpor se spisy nebo zmatečnost.

Rekurentka opírá dovolací rekurs o nezákonnost. Leč dovolací soud přezkoumaj spisy, neshledal, že by napadené usnesení

bylo v rozporu se zákonem, dovolací rekurs není tedy v § 46 uvedeného zákona opodstatněn a nemohlo mu býti vyhověno.

Ke správným důvodům napadeného usnesení dlužno vzhledem k vývodům dovolacího rekursu uvést ještě toto:

Skutkový stav, který vedl ke zrušovacímu usnesení nejvyššího soudu ze dne 29. května 1931 č. j. R I 390/31-1, doznal podstatné změny tím, že bylo osvědčeno, že Jan Karel Skorkovský byl svého času soukeníkem a jako takový byl přijat do společenstva soukeníků v Humpolci jako mistr a že as do roku 1898 pracoval jako samostatný výrobce suken. Poněvadž předmětem podniku nově se utvořivší společnosti pod firmou »Skorkovský a spol. v Humpolci« jest »prodej a zasilatelství látek všeho druhu, jakož i hotových obleků a jejich součástí ve velkém i v malém«, nelze tvrditi, že by společník Skorkovský neměl potřebných odborných zkušeností, aby se v tomto odvětví mohl činně uplatnit.

Nebylo však ani osvědčeno původní tvrzení dovolatelčino, že Skorkovský před svědky seznal, že bude od nové firmy dostávat za propůjčení jména odměnu 100 Kč měsíčně, aniž by byl vázán k nějaké obchodní činnosti. Konečně podle dodatečné opovědi jest Jan Karel Skorkovský oprávněn zastupovati i znamenati firmu kolektivně s druhým společníkem Milošem Poláčkem a pokládá mimo to rekursní soud za zjištěno, že Skorkovský do podniku vložil 10.000 Kč.

Těmito okolnostmi jest otřesen základ úsudku, jako by byl Skorkovský jen osobou nastrčenou.

Šlo by tedy již jen o to, zda se firma »Skorkovský a spol. v Humpolci« zřetelně liší od firmy »Prokop Skorkovský a syn« (čl. 20 obch. zák.). I když v obou firmách přichází jméno »Skorkovský«, nelze tvrditi, že by se proto od sebe zřejmě nelišily, neboť prvá má jako dodatek naznačující společnost, slova »a spol.«, druhá »a syn« a mimo to předchází v této ještě jméno »Prokop«. Záměna při průměrné bedlivosti není tedy tak snadno možná, a to tím méně, ježto v Humpolci jsou zapsány, nehledíc k sporné firmě, celkem čtyři firmy, v nichž jest též jméno »Skorkovský«, takže zákazníci, chtějící se obrátiti na určitou z nich, musí dbáti při rozlišování jisté opatrnosti.

Jinak proti utvoření firmy s hlediska čl. 17 obch. zák. nelze činiti žádných námitek.

Rozhodnutí nejv. soudu ze dne 19. ledna 1933
č. j. R I 17/33.

Vrch. s. r. Jaroslav Karas.